

มองสถิติ และตัวชี้วัดทางการศึกษา

ปีที่ 2 ฉบับที่ 5 กันยายน 2558

เปรียบเทียบตัวชี้วัดการศึกษา WEF ของประเทศในเอเชียแปซิฟิก

World Economic Forum (WEF) จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันที่ประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก 144 ประเทศ ในปี 2014-2015 โดยพิจารณาหลักเกณฑ์การจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน (Global Competitiveness Index: GCI) ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัดในแต่ละด้านหรือเรียกว่า เสาหลัก (Pillar) ทั้งหมด 12 เสาหลัก ประกอบด้วย 3 กลุ่มปัจจัย และแบ่งเป็นตัวชี้วัดย่อยต่าง ๆ ทั้งสิ้น 114 ตัวชี้วัด ดังแผนภาพ 1 ต่อไปนี้

แผนภาพ 1 หลักเกณฑ์การจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน (Global Competitiveness Index: GCI)

ตัวชี้วัด 12 เสาหลัก 3 กลุ่มปัจจัย

กลุ่มที่ 1 ปัจจัยพื้นฐาน/ปัจจัยการผลิต (Key for Factor-driven Economies) 4 เสาหลัก	กลุ่มที่ 2 ปัจจัยด้านประสิทธิภาพ (Key for Efficiency – driven Economies) 6 เสาหลัก	กลุ่มที่ 3 ปัจจัยด้านนวัตกรรมและศักยภาพ (Innovation and sophistication factors) 2 เสาหลัก
<ul style="list-style-type: none"> - สถาบัน (Institutions) 21 ตัวชี้วัดย่อย - โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) 9 ตัวชี้วัดย่อย - เสถียรภาพของเศรษฐกิจมหภาค (Macroeconomic Environment) 5 ตัวชี้วัดย่อย - สุขภาพและการประถมศึกษา (Health and Primary Education) 10 ตัวชี้วัดย่อย 	<ul style="list-style-type: none"> - การอุดมศึกษาและการฝึกอบรม (Higher Education and Training) 8 ตัวชี้วัดย่อย - ประสิทธิภาพของตลาดสินค้า (Goods Market Efficiency) 16 ตัวชี้วัดย่อย - ประสิทธิภาพของตลาดแรงงาน (Labor Market Efficiency) 10 ตัวชี้วัดย่อย - พัฒนาการของตลาดการเงิน (Financial Market Development) 8 ตัวชี้วัดย่อย - ความพร้อมด้านเทคโนโลยี (Technological Readiness) 7 ตัวชี้วัดย่อย - ขนาดของตลาด (Market Size Environment) 4 ตัวชี้วัดย่อย 	<ul style="list-style-type: none"> - ความละเอียดซับซ้อนของธุรกิจ (Business sophistication) 9 ตัวชี้วัดย่อย - นวัตกรรม (Innovation) 8 ตัวชี้วัดย่อย

ตัวชี้วัด 12 เสาหลัก 3 กลุ่มปัจจัยเปรียบเทียบ ประเทศตามลำดับขั้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

WEF กำหนดแบ่งประเทศที่เข้าร่วมการจัดอันดับออกเป็น 3 กลุ่มตามระดับของการพัฒนาประเทศดังแผนภาพ 2 โดยพิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อประชากร หรือรายได้ต่อหัว (GDP per capita) และกำหนดการให้น้ำหนักสำหรับการประเมินปัจจัยต่างๆ แตกต่างกันไปตามระดับของการพัฒนา ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ประเทศที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อประชากร ต่ำกว่า 2,000 ดอลลาร์สหรัฐ ถือเป็น

ประเทศที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจหรือแข่งขันโดยอาศัยปัจจัยพื้นฐาน (Basic requirements) /ปัจจัยการผลิต (Factor - driven Economies)

กลุ่มที่ 2 ประเทศที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อประชากร อยู่ระหว่าง 3,000 – 8,999 ดอลลาร์สหรัฐ ถือเป็นประเทศที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจหรือแข่งขันโดยอาศัยปัจจัยด้านประสิทธิภาพ (Efficiency Enhancers/ Efficiency - driven Economies)

กลุ่มที่ 3 ประเทศที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อประชากร ตั้งแต่ 17,000 ดอลลาร์สหรัฐ ขึ้นไป ถือเป็นประเทศที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจหรือแข่งขันโดยอาศัยปัจจัยด้านนวัตกรรมและศักยภาพทางธุรกิจ (Innovation and Sophistication factor/ Innovation – driven Economies)

สำหรับประเทศที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อประชากร หรือรายได้ต่อหัว (GDP per capita) อยู่ในช่วงรอยต่อระหว่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 และระหว่างกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 จะเรียกว่าเป็นประเทศที่อยู่ระหว่างช่วงเปลี่ยนผ่าน (In transition) นั้น จะใช้เกณฑ์น้ำหนักในการประเมินปัจจัยต่างๆ ที่ต่างกัน เช่นกลุ่มประเทศที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านจากกลุ่มที่ 1 ไปอยู่กลุ่มที่ 2 จะให้น้ำหนักปัจจัยด้านประสิทธิภาพและการใช้นวัตกรรมตามลำดับ มาเป็นน้ำหนักในการประเมินสูงขึ้น เป็นต้น

แผนภาพ 2 เกณฑ์การแบ่งกลุ่มประเทศตามลำดับขั้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

	เกณฑ์ค่าน้ำหนักในการแบ่งกลุ่มประเทศตามลำดับขั้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจ				
	ประเทศที่อยู่ลำดับขั้นที่ 1	ประเทศที่อยู่ระหว่างเปลี่ยนจากขั้นที่ 1 ไป 2	ประเทศที่อยู่ลำดับขั้นที่ 2	ประเทศที่อยู่ระหว่างเปลี่ยนจากขั้นที่ 2 ไป 3	ประเทศที่อยู่ลำดับขั้นที่ 3
GDP ต่อประชากร (US\$)	< 2,000	2,000 – 2,999	3,000- 8,999	9,000 – 17,000	>17,000
ปัจจัยพื้นฐาน/ปัจจัยการผลิต	60 %	40 – 60 %	40 %	20 – 40 %	20 %
ปัจจัยด้านประสิทธิภาพ	35 %	35 – 50 %	50 %	50 %	30 %
ปัจจัยนวัตกรรมและศักยภาพทางธุรกิจ	5 %	5 - 10 %	10 %	10 - 30 %	50 %

กลุ่มเอเชียแปซิฟิกที่เข้าร่วมการจัดอันดับ WEF ปี 2014 - 2015 (19 ประเทศ)		
กลุ่มประเทศที่พัฒนาทางเศรษฐกิจระดับสูง (7 ประเทศ)	กลุ่มประเทศที่พัฒนาทางเศรษฐกิจระดับกลาง (5 ประเทศ)	กลุ่มประเทศที่พัฒนาทางเศรษฐกิจระดับต้น (8 ประเทศ)
สาธารณรัฐเกาหลี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ไต้หวัน ญี่ปุ่น ฮ่องกง สิงคโปร์	มาเลเซีย จีน ติมอร์-เลสเต อินโดนีเซีย ประเทศไทย	ฟิลิปปินส์ พม่า มองโกเลีย กัมพูชา ลาว เวียดนาม อินเดีย
● บรูไน ไม่ได้เข้าร่วมในปี 2014 - 2015		

ภาพรวมการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศในกลุ่มเอเชียแปซิฟิก 19 ประเทศ

ประเทศสิงคโปร์ ได้อันดับ 2 มีอันดับคงที่เมื่อเทียบกับผลการจัดอันดับ WEF 2013 - 2014 เช่นเดียวกับฮ่องกงอยู่อันดับคงที่อันดับ 7 โดยสิงคโปร์ ครองอันดับ 1 ในทั้งในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ และกลุ่มเอเชียแปซิฟิก และอยู่อันดับ 2 จากทั้งหมด 144 ประเทศ โดยเป็นรองสวีตเซอร์แลนด์ซึ่งได้อันดับ 1 ทั้งสองปีเช่นกัน

เมื่อเรียงลำดับความสามารถในการแข่งขันในภาพรวม อันดับรองลงมา ได้แก่ ญี่ปุ่น (อันดับ 6 ขึ้นจาก 9) นิวซีแลนด์ (อันดับ 17 ขึ้นจาก 18) มาเลเซีย (อันดับ 20 ขึ้นจาก 24) จีน (อันดับ 28 ขึ้นจาก 29) ประเทศไทย (อันดับ 31 ขึ้นจาก 37) อินโดนีเซีย (อันดับ 34 ขึ้นจาก 38) ฟิลิปปินส์ (อันดับ 52 ขึ้นจาก 59) เวียดนาม (อันดับ 68 ขึ้นจาก 70) มองโกเลีย (อันดับ 98 ขึ้นจาก 107) เมียนมาร์ (อันดับ 134 ขึ้นจาก 139) และติมอร์-เลสเต (อันดับ 136 ขึ้นจาก 138) โดยมีข้อสังเกตว่า ประเทศที่มีการพัฒนาระดับกลางที่ใช้ปัจจัย

ด้านประสิทธิภาพทั้งหมดมี 5 ประเทศ ที่อันดับดีขึ้นทุกประเทศ ส่วนประเทศที่อันดับตกลง 6 ประเทศ ได้แก่ ไต้หวัน (อันดับ 14 ตกจาก 12) ออสเตรเลีย (อันดับ 22 ตกจาก 21) สาธารณรัฐเกาหลี (อันดับ 26 ตกจาก 25) อินเดีย (อันดับ 71 ตกจาก 60) ส.ป.ลาว (อันดับ 93 ตกจาก 81) และกัมพูชา (อันดับ 95 ตกจาก 88)

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มประเทศ พบว่า ในกลุ่มประเทศพัฒนา ระดับต้น มีอันดับดีขึ้น 4 ประเทศ ได้แก่ ฟิลิปปินส์ เวียดนาม มองโกเลีย และเมียนมาร์ อันดับตกลง 3 ประเทศที่อยู่ในอาเซียน คือ ส.ป.ลาว และกัมพูชา และในประเทศกลุ่มเอเชียใต้ คือ อินเดีย ประเทศที่มีการพัฒนาระดับกลาง ที่ใช้ปัจจัยด้านประสิทธิภาพทั้งหมด (5 ประเทศ) มีอันดับดีขึ้นทั้งหมดทุกประเทศ ส่วนในกลุ่มประเทศพัฒนา ระดับสูง มีอันดับเพิ่มสูงขึ้น คือ ญี่ปุ่นอันดับตกลง 3 ประเทศ ได้แก่ จีน-ไต้หวัน ออสเตรเลีย และสาธารณรัฐเกาหลี และมีอันดับคงที่ คือ ฮ่องกง

1. ตัวชี้วัดคุณภาพการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา

ตัวชี้วัดคุณภาพการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา (Quality of primary education) ซึ่งเป็นผลจากการสำรวจความคิดเห็นจากภาคธุรกิจ ที่แสดงถึงโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานของแต่ละประเทศ มีรายละเอียดดังนี้ (แผนภาพ 3)

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น 7 ประเทศ พบว่า มี 4 ประเทศ ได้แก่ มองโกเลีย (อันดับ 67 จากเดิม 91) ฟิลิปปินส์ (อันดับ 60 จากเดิม 76) เวียดนาม (อันดับ 91 จากเดิม 97) และเมียนมาร์ (อันดับ 137 จากเดิม 143) ที่มีอันดับคุณภาพการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาดีขึ้นและมี 3 ประเทศที่มีอันดับแย่ลง ได้แก่ อินเดีย (อันดับ 88 จากเดิม 84) ส.ป.ป.ลาว (อันดับ 84 จากเดิม 79) และกัมพูชา (อันดับ 113 จากเดิม 106)

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง 5 ประเทศ พบว่า มีเพียง 2 ประเทศ ได้แก่ มาเลเซีย (อันดับ 17 จากเดิม 33) และอินโดนีเซีย (อันดับ 48 จากเดิม 55) ที่มีอันดับคุณภาพการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาดีขึ้น ในขณะที่อีก 3 ประเทศ ได้แก่ จีน (อันดับ 59 จากเดิม 56) ประเทศไทย (อันดับ 90 จากเดิม 86) และติมอร์-เลสเต (อันดับ 142 จากเดิม 141) ส่วนอีก 2 ประเทศ ได้แก่ สิงคโปร์ (อันดับ 3) และนิวซีแลนด์ (อันดับ 6) มีอันดับคงที่

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง 7 ประเทศ พบว่า มี 3 ประเทศที่มีอันดับคุณภาพการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาดีขึ้น ได้แก่ ญี่ปุ่น (อันดับ 10 จากเดิม 21) ออสเตรเลีย (อันดับ 21 จากเดิม 22) และฮ่องกง (อันดับ 28 จากเดิม 30) ในขณะที่มี 2 ประเทศที่มีอันดับแย่ลง ได้แก่ จีน-ไต้หวัน (อันดับ 18 จากเดิม 14) และสาธารณรัฐเกาหลี (อันดับ 44 จากเดิม 23)

แผนภาพ 3 ตัวชี้วัดคุณภาพการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา

2013-2014		คุณภาพการจัดการศึกษา ระดับประถมศึกษา	2014- 2015	
คะแนน	อันดับ		อันดับ	คะแนน
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น				
3.8	76	Philippines	60	4.2
3.5	91	Mongolia	67	4.0
3.8	79	LAO PDR	↓ 84	3.7
3.6	84	India	↓ 88	3.6
3.4	97	Vietnam	91	3.5
3.2	106	Cambodia	↓ 113	2.9
2.1	143	Myanmar	137	2.2
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง				
4.8	33	Malaysia	17	5.3
4.3	55	Indonesia	48	4.4
4.3	56	China	↓ 59	4.2
3.6	86	Thailand	↓ 90	3.6
2.2	141	Timor-Leste	↓ 142	2.0
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง				
6.0	3	Singapore	3	6.0
5.8	6	New Zealand	6	5.9
5.1	21	Japan	10	5.5
5.4	14	Taiwan, China	↓ 18	5.3
5.0	22	Australia	21	5.1
4.9	30	Hong Kong SAR	28	4.9
5.0	23	Korea, Rep.	↓ 44	4.5
5.3	17	Brunei Darussalam	-	

เปรียบเทียบคะแนนและอันดับของตัวชี้วัดคุณภาพการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา

โดยภาพรวม ตัวชี้วัดคุณภาพการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษานี้ สิงคโปร์ ได้คะแนนสูงที่สุด (6.0) และมีอันดับคงที่ (อันดับ 3) ส่วนมองโกเลีย มีอันดับดีขึ้นจากปีก่อนมากถึง 24 อันดับ เป็นอันดับที่ 67 จากเดิม 91 ด้วยคะแนน 4.0 (เพิ่มจาก 3.5 คะแนน ในปีที่แล้ว) ในขณะที่ประเทศที่ตกอันดับมากที่สุด (21 อันดับ) คือ สาธารณรัฐเกาหลี (อันดับ 44 จากเดิม 23) ด้วยคะแนน 4.5 (ลดจาก 5.0 คะแนน ในปีที่แล้ว) แม้ว่า เมียนมาร์ เป็นประเทศที่มีอันดับและได้คะแนนต่ำที่สุด อันดับ 137 (2.2 คะแนน) แต่ทั้งคะแนนและอันดับก็ดีกว่าจากปีก่อน (อันดับ 143 ได้คะแนน 2.1) ส่วนประเทศไทยได้คะแนนคงที่ (3.6) แต่มีอันดับลดจากปีที่แล้ว 4 อันดับ (อันดับ 90 จากเดิม 86)

ประเทศที่มีคะแนนดีขึ้น อันดับดีขึ้น จำนวน 9 ประเทศ ได้แก่ ฟิลิปปินส์ มองโกเลีย เวียดนาม เมียนมาร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และฮ่องกง ส่วนประเทศที่มีคะแนนลดลงและมีอันดับแย่ลง 6 ประเทศ ได้แก่ ส.ป.ป.ลาว กัมพูชา จีน ติมอร์-เลสเต จีน-ไต้หวัน และสาธารณรัฐเกาหลี

2. ตัวชี้วัดอัตราการเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาสุทธิ

ตัวชี้วัดอัตราการเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาสุทธิ จะเห็นได้ว่า สิงคโปร์เป็นประเทศที่ได้คะแนนสูงสุด (100) และมีอันดับคงที่ (อันดับ 1) โดยเป็นอันดับหนึ่งของประเทศที่เข้าร่วมการจัดอันดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของ WEF ทั้งหมด 144 ประเทศ และประเทศไทยเป็นประเทศที่มีพัฒนาการเรื่องอัตราการเข้าเรียนดังกล่าวดีที่สุด คือมีอัตราการเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาสุทธิเพิ่มสูงขึ้น 43 อันดับ คือเป็นอันดับ 58 (95.6) จากอันดับ 101 (89.7) ในขณะที่ อินโดนีเซีย มีอัตราการเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาสุทธิลดต่ำลงส่งผลให้มีอันดับหล่นลงสูงที่สุดคือ 29 อันดับ เป็นอันดับที่ 85 (92.2) จากอันดับ 56 (95.8)

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มประเทศดังแผนภาพ 4 ดังนี้

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น 7 ประเทศ พบว่า มี 4 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา (อันดับ 24 จากเดิม 31) อินเดีย (อันดับ 78 จากเดิม 80) ฟิลิปปินส์ (อันดับ 105 จากเดิม 108) และเมียนมาร์ (อันดับ 111 จากเดิม 9) ที่มีอัตราการเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาสุทธิดีขึ้น และมี 3 ประเทศที่มีอัตราการเข้าเรียนดังกล่าวแยลง ได้แก่ ส.ป.ป.ลาว (อันดับ 56 จากเดิม 42) มองโกเลีย (อันดับ 40 จากเดิม 27) และเวียดนาม (อันดับ 29 จากเดิม 15)

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง 5 ประเทศ พบว่า มีเพียง 1 ประเทศ ที่มีอัตราการเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาสุทธิเพิ่มสูงขึ้น คือ ประเทศไทย (อันดับ 58 จากเดิม 101) และมี 1 ประเทศที่มีอัตราการเข้าเรียนดังกล่าวคงที่ คือ จีน (อันดับ 4) นอกนั้นอีก 3 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย (อันดับ 85 จากเดิม 56) มาเลเซีย (อันดับ 60 จากเดิม 55) และติมอร์-เลสเต (อันดับ 99 จากเดิม 97) มีอัตราการเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาสุทธิลดน้อยลง

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง 7 ประเทศ พบว่า มี 2 ประเทศที่มีอัตราการเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาสุทธิเพิ่มสูงขึ้น ได้แก่ สาธารณรัฐเกาหลี (อันดับ 12 จากเดิม 28) และฮ่องกง (อันดับ 75 จากเดิม 89) มีเพียง 1 ประเทศ คือ สิงคโปร์ (อันดับ 1) ที่มีอัตราการเข้าเรียนดังกล่าวคงที่ ในขณะที่อีก 4 ประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น (อันดับ 3 จากเดิม 2) ออสเตรเลีย (อันดับ 22 จากเดิม 16) จีน-ไต้หวัน (อันดับ 35 จากเดิม 12) และนิวซีแลนด์ (อันดับ 22 จากเดิม 16) ที่มีอัตราการเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาสุทธิลดน้อยลง

แผนภาพ 4 ตัวชี้วัดอัตราการเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาสุทธิ

2013-2014		อัตราการเข้าเรียน		2014-2015	
คะแนน	อันดับ	ระดับประถมศึกษาสุทธิ	อันดับ	คะแนน	
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น					
98.2	31	Cambodia	24	98.4	
99.3	15	Vietnam	↓ 29	98.1	
98.6	27	Mongolia	↓ 40	97.3	
97.4	42	LAO PDR	↓ 56	95.9	
93.3	80	India	78	93.3	
88.3	108	Philippines	105	88.2	
99.6	139	Myanmar	111	86.4	
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง					
99.8	4	China	4	99.9	
89.7	101	Thailand	58	95.6	
95.9	55	Malaysia	↓ 60	95.5	
95.8	56	Indonesia	↓ 85	92.2	
90.4	97	Timor-Leste	↓ 99	91.1	
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง					
100	1	Singapore	1	100.0	
100	2	Japan	3	99.9	
98.6	28	Korea, Rep.	12	99.1	
99.3	16	New Zealand	↓ 22	98.4	
99.5	12	Taiwan, China	↓ 35	97.7	
97.1	44	Australia	↓ 47	96.8	
92.3	89	Hong Kong SAR	75	93.5	
96.9	47	Brunei Darussalam	-	-	

เปรียบเทียบคะแนนและอันดับของตัวชี้วัดอัตราการเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาสุทธิ

ประเทศที่มีคะแนนเพิ่ม อันดับดีขึ้น จำนวน 4 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา อันดับ 12 (98.4) จากอันดับ 28 (98.2) ประเทศไทย อันดับ 58 (95.6) จากอันดับ 101 (89.7) สาธารณรัฐเกาหลี อันดับ 12 (99.1) จากอันดับ 28 (98.6) และฮ่องกงอันดับ 75 (93.5) จากอันดับ 89 (92.3)

ประเทศที่มีคะแนนลดต่ำลงแต่มีอันดับดีขึ้น 2 ประเทศ ได้แก่ ฟิลิปปินส์ อันดับ 105 (88.2) จากอันดับ 108 (88.3) และเมียนมาร์ อันดับ 111 (86.4) จากอันดับ 139 (99.6)

ประเทศที่มีคะแนนลดต่ำลงและมีอันดับตกลง 9 ประเทศ ได้แก่ เวียดนาม อันดับ 29 (98.1) จากอันดับ 15 (99.3) มองโกเลีย อันดับ 40 (97.3) จากอันดับ 27 (98.6) ส.ป.ป.ลาว อันดับ 56 (95.9) จากอันดับ 42 (97.4) มาเลเซีย อันดับ 60 (95.5) จากอันดับ 55 (95.9) อินโดนีเซีย อันดับ 85 (92.2) จากอันดับ 56 (95.8) ญี่ปุ่น อันดับ 3 (99.9) จากอันดับ 2 (100) จีน-ไต้หวัน อันดับ 35 (97.7) จากอันดับ 12 (99.5) ออสเตรเลีย อันดับ 47 (96.8) จากอันดับ 44 (97.1) และนิวซีแลนด์ อันดับ 22 (98.4) จากอันดับ 16 (99.3)

3. ตัวชี้วัดอัตราการเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษา

ประเทศที่มีอัตราการเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาเกินร้อยละ 100 มี 5 ประเทศ ได้แก่ มองโกเลีย สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ซึ่ง ออสเตรเลียได้คะแนนสูงสุด (135.5) และมีอันดับคงที่ (อันดับ 1) จากประเทศที่เข้าร่วม 144 ประเทศ รองลงมา คือ มองโกเลียเป็นประเทศที่มีพัฒนาการของอันดับอัตราการเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาก้าวกระโดดที่สุดในกลุ่มคือมีอันดับลดลง 36 อันดับ ด้วยอัตราการเข้าเรียนที่เพิ่มขึ้น 10.9% (103.5 จาก 92.6) ในขณะที่ ฟิลิปปินส์ เป็นประเทศที่มีอันดับตกลงมากที่สุด คือ 6 อันดับ (89 จาก 83) โดยมีอัตราการเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาลดลงเพียง 0.2% (84.6 จาก 84.8) และประเทศไทย มีอันดับดีขึ้น 15 อันดับ จากอันดับที่ 94 (78.2) ในปีที่แล้ว เป็นอันดับที่ 79 (87.0) ในปีนี้

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มประเทศดังแผนภาพ 5 ดังนี้

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น 7 ประเทศ พบว่า มีเพียง 2 ประเทศ ได้แก่ มองโกเลีย (อันดับ 22 จากเดิม 58) และอินเดีย (อันดับ 106 จากเดิม 110) ที่มีอันดับอัตราการเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาดีขึ้น ส่วนประเทศกัมพูชา (อันดับ 125) มีอันดับคงที่ ด้วยอัตราเข้าเรียนเพิ่มขึ้นเล็กน้อย (45.0 จาก 44.4) ส่วน 4 ประเทศที่เหลือมีอันดับอัตราการเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาตกลง ได้แก่ ฟิลิปปินส์ (อันดับ 89 จากเดิม 83) เวียดนาม (อันดับ 98 จากเดิม 96) เมียนมาร์ (อันดับ 122 จากเดิม 115) และ ส.ป.ลาว (อันดับ 124 จากเดิม 122)

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง 5 ประเทศ พบว่า มี 2 ประเทศ ที่มีอันดับของอัตราการเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาเพิ่มสูงขึ้น คือ จีน (อันดับ 72 จากเดิม 90) และประเทศไทย (อันดับ 79 จากเดิม 94) อินโดนีเซีย อยู่ในอันดับ 92 คงที่ โดยมีอัตราการเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้นโดยมีอัตราเข้าเรียน 82.5 เพิ่มขึ้นจาก 80.7 ในปีที่แล้ว ส่วนมาเลเซีย (อันดับ 108 จากเดิม 105) และติมอร์-เลสเต (อันดับ 116 จากเดิม 114) มีอัตราการเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาลดลง

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง 7 ประเทศ พบว่า มี 4 ประเทศที่มีอันดับของอัตราการเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาดีขึ้น ได้แก่ สิงคโปร์ (อันดับ 16 จากเดิม 18) ญี่ปุ่น (อันดับ 25 จากเดิม 27) จีน-ไต้หวัน (อันดับ 36 จากเดิม 40) และฮ่องกง (อันดับ 73 จากเดิม 93) ออสเตรเลีย (อันดับ 1) และนิวซีแลนด์ (อันดับ 5) มีอันดับคงที่ และมีเพียง 1 ประเทศคือสาธารณรัฐเกาหลี (อันดับ 48 จากเดิม 47) ที่มีอันดับของอัตราการเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาตกลง

เปรียบเทียบคะแนนและอันดับของตัวชี้วัดอัตราการเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษา

ประเทศที่มีคะแนนเพิ่มขึ้น อันดับดีขึ้น 7 ประเทศ ได้แก่ มองโกเลีย อันดับ 22 (103.5) จากอันดับ 58 (92.6) อินเดีย อันดับ 106 (68.5) จากอันดับ 110 (63.2) จีน อันดับ 72 (89) จากเดิม 90 (81.4) ประเทศไทย อันดับ 79 (87.0) จากอันดับ 94 (78.2) สิงคโปร์ อันดับ 16 (107.1) จากอันดับ 18 (107) จีน-ไต้หวัน อันดับ 36 (100.3) จากอันดับ 40 (99) และฮ่องกง อันดับ 73 (88.7) จากอันดับ 93 (80.1)

ประเทศที่มีคะแนนเพิ่มขึ้น แต่อันดับคงที่ 4 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา อันดับ 125 (45.0 จาก 44.4) อินโดนีเซีย อันดับ 92 (82.5 จาก 80.7) ออสเตรเลีย อันดับ 1 (135.5 จาก 131.3) และนิวซีแลนด์ อันดับ 5 (119.5 จาก 119.1)

และประเทศที่มีคะแนนลดลง อันดับลดลงด้วย 5 ประเทศ ได้แก่ ฟิลิปปินส์ อันดับ 89 (84.6) จากอันดับ 83 (84.8) เวียดนาม อันดับ 98 (75.2) จากอันดับ 96 (77.2) เมียนมาร์ อันดับ 122 (50.2) จากอันดับ 115 (54.3) มาเลเซีย อันดับ 108 (67.2) จากอันดับ 105 (69.1) และติมอร์-เลสเต อันดับ 116 (56.6) จากอันดับ 114 (58.1)

แผนภาพ 5 ตัวชี้วัดอัตราการเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษา

2013-2014		อัตราการเข้าเรียน		2014-2015	
คะแนน	อันดับ	ระดับมัธยมศึกษา	อันดับ	คะแนน	อันดับ
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น					
92.6	58	Mongolia	22	103.5	
84.8	83	Philippines	↓ 89	84.6	
77.2	96	Vietnam	↓ 98	75.2	
63.2	110	India	106	68.5	
54.3	115	Myanmar	↓ 122	50.2	
45.2	122	LAO PDR	↓ 124	46.5	
44.4	125	Cambodia	125	45.0	
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง					
81.4	90	China	72	89.0	
78.2	94	Thailand	79	87.0	
80.7	92	Indonesia	92	82.5	
69.1	105	Malaysia	↓ 108	67.2	
58.1	114	Timor-Leste	↓ 116	56.6	
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง					
131.3	1	Australia	1	135.5	
119.1	5	New Zealand	5	119.5	
107	18	Singapore	16	107.1	
102.2	27	Japan	25	101.8	
99	40	Taiwan, China	36	100.3	
97.1	47	Korea, Rep.	↓ 48	97.2	
80.1	93	Hong Kong SAR	73	88.7	
111.8	9	Brunei Darussalam	-	-	

4. อัตราการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

แผนภาพ 6 ตัวชี้วัดอัตราการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

2013-2014		อัตราการเข้าเรียน		2014-2015	
คะแนน	อันดับ	ระดับอุดมศึกษา	อันดับ	คะแนน	อันดับ
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น					
57.2	43	Mongolia	40	61.1	
28.2	81	Philippines	↓ 82	28.2	
17.9	98	India	87	24.8	
24.4	89	Vietnam	88	24.6	
14.8	103	LAO PDR	99	16.7	
14.5	104	Cambodia	101	15.8	
17.7	100	Myanmar	↓ 103	13.8	
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง					
46.4	55	Thailand	54	51.2	
42.3	62	Malaysia	↓ 72	36.0	
24.9	87	Indonesia	77	31.5	
26.8	83	China	↓ 85	26.7	
16.7	101	Timor-Leste	97	17.7	
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง					
103.1	1	Korea, Rep.	↓ 2	98.4	
79.9	11	Australia	6	86.3	
84.4	7	Taiwan, China	↓ 9	83.9	
72	20	Singapore	10	81.3	
82.6	9	New Zealand	↓ 12	79.8	
59.7	37	Japan	↓ 39	61.5	
34	83	Hong Kong SAR	43	59.7	
19.6	94	Brunei Darussalam	-	-	

ตัวชี้วัดอัตราการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษานั้น ประเทศในกลุ่มเอเชียแปซิฟิกที่มีการเปลี่ยนแปลงของอันดับสูงสุด คือ ฮังการี ซึ่งมีอันดับดีขึ้นถึง 40 อันดับ (จาก 83 เป็น 43) โดยมีคะแนนอัตราการเข้าเรียนเพิ่มขึ้น 25.7% (59.7 จากเดิม 34) ในขณะที่มาเลเซียเป็นประเทศที่มีอันดับอัตราการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาตกลงมากที่สุด คือ มีอันดับ 72 (36) จากเดิม 62 (42.3) และประเทศไทยมีอันดับดีขึ้น 1 อันดับ จากอันดับที่ 55 (46.4) ในปีที่แล้วเป็นอันดับที่ 54 (51.2) ในปีนี้

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น 7 ประเทศ พบว่า มีประเทศที่มีอันดับอัตราการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาดีขึ้น 5 ประเทศ ได้แก่ มองโกเลีย (อันดับ 40 จากเดิม 43) อินเดีย (อันดับ 87 จากเดิม 98) เวียดนาม (อันดับ 88 จากเดิม 89) ส.ป.ป.ลาว (อันดับ 99 จากเดิม 103) และกัมพูชา (อันดับ 101 จากเดิม 104) ส่วนอีก 2 ประเทศ คือฟิลิปปินส์ (อันดับ 82 จากเดิม 81) และเมียนมาร์ (อันดับ 103 จากเดิม 100) มีอันดับอัตราการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาตกลง

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง 5 ประเทศ พบว่า มีประเทศที่มีอันดับอัตราการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาดีขึ้น 3 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย (อันดับ 54 จากเดิม 55) อินโดนีเซีย (อันดับ 77 จากเดิม 87) และติมอร์-เลสเต (อันดับ 97 จากเดิม 101) และมี 2 ประเทศที่มีอันดับอัตราการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาตกลง ได้แก่ มาเลเซีย (อันดับ 72 จากเดิม 62) และจีน (อันดับ 85 จากเดิม 83)

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง 7 ประเทศ พบว่า มีประเทศที่มีอันดับอัตราการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาดีขึ้น 3 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย (อันดับ 6 จากเดิม 11) สิงคโปร์ (อันดับ 10 จากเดิม 20) และฮังการี (อันดับ 43 จากเดิม 83) ในขณะที่อีก 4 ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐเกาหลี (อันดับ 2 จากเดิม 1) จีน-ไต้หวัน (อันดับ 9 จากเดิม 7) นิวซีแลนด์ (อันดับ 12 จากเดิม 9) และญี่ปุ่น (อันดับ 39 จากเดิม 37) มีอันดับอัตราการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาตกลง

เปรียบเทียบคะแนนและอันดับของตัวชี้วัดอัตราการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

ประเทศที่มีคะแนนเพิ่ม อันดับดีขึ้น มี 11 ประเทศ ได้แก่ มองโกเลีย อันดับ 40 (61.1) จากอันดับ 43 (57.2) อินเดีย อันดับ 87 (24.8) จากอันดับ 98 (17.9) เวียดนาม อันดับ 88 (24.6) จากอันดับ 89 (24.4) ส.ป.ป.ลาว อันดับ 99 (16.7) จากอันดับ 103 (14.8) กัมพูชา อันดับ 101 (15.8) จากอันดับ 104 (14.5) ประเทศไทย อันดับ 54 (51.2) จากอันดับ 55 (46.4) อินโดนีเซีย อันดับ 77 (31.5) จากอันดับ 87 (24.9) ติมอร์-เลสเต อันดับ 97 (17.7) จากอันดับ 101 (16.7) ออสเตรเลีย อันดับ 6 (86.3) จากอันดับ 11 (79.9) สิงคโปร์ อันดับ 10 (81.3) จากอันดับ 20 (72) และฮังการี อันดับ 43 (59.7) จากอันดับ 83 (34)

ประเทศที่มีคะแนนลดลง อันดับตกลง มี 7 ประเทศ ได้แก่ เมียนมาร์ อันดับ 103 (13.8) จากอันดับ 100 (17.7) มาเลเซีย อันดับ 72 (36) จากอันดับ 62 (42.3) จีน อันดับ 85 (26.7) จากเดิม 83 (26.8) สาธารณรัฐเกาหลี อันดับ 2 (98.4) จากอันดับ 1 (103.1) จีน-ไต้หวัน อันดับ 9 (83.9) จากอันดับ 7 (84.4) นิวซีแลนด์ อันดับ 12 (79.8) จากอันดับ 9 (82.6) และญี่ปุ่น อันดับ 39 (61.5) จากอันดับ 37 (59.7)

ประเทศที่มีคะแนนคงที่ แต่มีอันดับตกลง ฟิลิปปินส์ ซึ่งมีคะแนน 28.2 เท่าปีที่แล้วแต่มีอันดับตกลง 1 อันดับ (82 จาก 81)

5 ตัวชี้วัดคุณภาพของระบบการศึกษา

ตัวชี้วัดคุณภาพของระบบการศึกษาของประเทศในกลุ่มเอเชียแปซิฟิก พบว่า ประเทศมองโกเลีย อันดับของตัวชี้วัดในการแข่งขันด้านคุณภาพของระบบการศึกษามีอันดับดีมากที่สุด กล่าวคือ มีอันดับ 116 (2.9) เพิ่มขึ้นจากอันดับ 137 (2.6) ซึ่งอันดับเพิ่มมากถึง 21 อันดับ ในขณะที่ประเทศจีน-ไต้หวัน อยู่ที่อันดับลงมากที่สุด คือ 26 อันดับ จากอันดับ 30 (4.5) ในปีที่แล้วเป็นอันดับ 56 (3.9) ในปีนี้ และประเทศไทยมีอันดับตกลง 9 อันดับ จากอันดับที่ 78 (3.6) ในปีที่แล้วเป็นอันดับที่ 87 (3.4) ในปีนี้

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มประเทศ ดังแผนภาพ 7 ดังนี้

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น 7 ประเทศ พบว่า มีประเทศที่มีอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านคุณภาพของระบบการศึกษาดีขึ้น เพียง 3 ประเทศ ได้แก่ มองโกเลีย (อันดับ 116 จากเดิม 137) เวียดนาม (อันดับ 94 จากเดิม 95) และฟิลิปปินส์ (อันดับ 29 จากเดิม 40) ในขณะที่อีก 4 ประเทศ ได้แก่ อินเดีย (อันดับ 45 จากเดิม 33) ส.ป.ป.ลาว (อันดับ 60 จากเดิม 57) กัมพูชา (อันดับ 101 จากเดิม 176) และเมียนมาร์ (อันดับ 129 จากเดิม 125) มีอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านคุณภาพของระบบการศึกษาดตกลง

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง 5 ประเทศ พบว่า มีประเทศที่มีอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านคุณภาพของระบบการศึกษาดีขึ้น 3 ประเทศ ได้แก่ มาเลเซีย (อันดับ 10 จากเดิม 19) อินโดนีเซีย (อันดับ 32 จากเดิม 36) และจีน (อันดับ 52 จากเดิม 54) ในขณะที่ประเทศไทย (อันดับ 87 จากเดิม 78) และติมอร์-เลสเต (อันดับ 136 จากเดิม 124) มีอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านคุณภาพของระบบการศึกษาดตกลง

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง 7 ประเทศ พบว่า มี 4 ประเทศที่มีอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านคุณภาพของระบบการศึกษาดีขึ้น ได้แก่ นิวซีแลนด์ (อันดับ 7 จากเดิม 11) ออสเตรเลีย (อันดับ 19 จากเดิม 23) ฮองกง (อันดับ 20 จากเดิม 22) และญี่ปุ่น (อันดับ 33 จากเดิม 50) ส่วนอีก 3 ประเทศ ที่มีอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านคุณภาพของระบบการศึกษาดตกลง ได้แก่ สาธารณรัฐเกาหลี (อันดับ 73 จากเดิม 64) จีน-ไต้หวัน (อันดับ 56 จากเดิม 30) และสิงคโปร์ (อันดับ 4 จากเดิม 3)

เปรียบเทียบคะแนนและอันดับของตัวชี้วัดคุณภาพของระบบการศึกษา

ประเทศที่มีคะแนนเพิ่ม อันดับดีขึ้น 6 ประเทศ ได้แก่ ฟิลิปปินส์ อันดับ 29 (4.5) จากเดิม 40 (4.3) มองโกเลีย อันดับ 116 (2.9) จากอันดับ 137 (2.6) มาเลเซีย อันดับ 10 (5.3) จากอันดับ 19 (5.0) อินโดนีเซีย อันดับ 32 (4.5) จากอันดับ 36 (4.3) นิวซีแลนด์ อันดับ 7 (5.3) จากอันดับ 11 (5.2) และญี่ปุ่น อันดับ 33 (4.4) จากอันดับ 50 (4.1)

ประเทศที่มีคะแนนคงที่ แต่มีอันดับดีขึ้น 3 ประเทศ ได้แก่ จีน อันดับ 52 (4.0) จากอันดับ 54 (4.0) ออสเตรเลีย อันดับ 19 (4.8) จากอันดับ 23 (4.8) และฮองกง อันดับ 20 (4.8) จากอันดับ 22 (4.8) 3

ประเทศที่มีคะแนนลดลง อันดับตกลง 7 ประเทศ ได้แก่ อินเดีย อันดับ 45 (4.2) จากอันดับ 33 (4.4) ส.ป.ป.ลาว อันดับ 60 (3.8) จากอันดับ 57 (4) กัมพูชา อันดับ 101 (3.2) จากอันดับ 76 (3.6) ประเทศไทย อันดับ 87 (3.4) จากอันดับ 78 (3.6) ติมอร์-เลสเต อันดับ 136 (2.4) จากอันดับ 124 (2.7) จีน-ไต้หวัน อันดับ 56 (3.9) จากอันดับ 30 (4.5) และสาธารณรัฐเกาหลี อันดับ 73 (3.6) จากอันดับ 64 (3.8)

แผนภาพ 7 ตัวชี้วัดคุณภาพของระบบการศึกษา

2013-2014		คุณภาพของระบบการศึกษา		2014- 2015	
คะแนน	อันดับ			อันดับ	คะแนน
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น					
4.3	40	Philippines		29	4.5
4.4	33	India	↓	45	4.2
4	57	LAO PDR	↓	60	3.8
3.4	95	Vietnam		94	3.3
3.6	76	Cambodia	↓	101	3.2
2.6	137	Mongolia		116	2.9
2.7	125	Myanmar		129	2.7
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง					
5	19	Malaysia		10	5.3
4.3	36	Indonesia		32	4.5
4	54	China		52	4.0
3.6	78	Thailand	↓	87	3.4
2.7	124	Timor-Leste	↓	136	2.4
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง					
5.8	3	Singapore	↓	4	5.8
5.2	11	New Zealand		7	5.3
4.8	23	Australia		19	4.8
4.8	22	Hong Kong SAR		20	4.8
4.1	50	Japan		33	4.4
4.5	30	Taiwan, China	↓	56	3.9
3.8	64	Korea, Rep.	↓	73	3.6
4.4	32	Brunei Darussalam		-	-

6. ตัวชี้วัดคุณภาพของการจัดการศึกษาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

แผนภาพ 8 ตัวชี้วัดคุณภาพของการจัดการศึกษาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

สิงคโปร์ อยู่ในอันดับที่ 1 ด้วยคะแนน 6.3 เมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มประเทศเอเชียแปซิฟิก และยังเป็นอันดับ 1 ใน 144 ประเทศทั่วโลกที่เข้าร่วมการจัดอันดับอีกด้วย ประเทศที่มีอันดับเปลี่ยนแปลงดีขึ้นมากที่สุดคือ สาธารณรัฐเกาหลี อันดับ 34 (4.7) จากอันดับ 64 (3.8) กล่าวคือ มีอันดับดีขึ้นมากถึง 30 อันดับ (คะแนนก็เพิ่มขึ้น 0.9 คะแนน) ส่วนประเทศอินเดีย มีอันดับตกลงถึง 35 อันดับ คืออันดับ 67 (4.2) จากอันดับ 32 (4.7) ด้วยคะแนนตกลง 0.5 ในขณะที่ประเทศไทยมีอันดับตกลง 1 อันดับ คือจากอันดับที่ 80 ในปีที่แล้วเป็นอันดับที่ 81 ในปีนี้ โดยมีคะแนนตกลง 0.1 คะแนน (4.0 จากเดิม 3.9)

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มประเทศ ดังแผนภาพ 8 ดังนี้

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น 7 ประเทศ พบว่า มีเพียง 2 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา (111 จากเดิมอันดับ 102) และอินเดีย (67 จากเดิมอันดับ 32) ที่มีอันดับคุณภาพของการจัดการศึกษาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ตกลง ส่วนอีก 5 ประเทศ ได้แก่ มองโกเลีย (อันดับ 46 จากเดิม 68) ฟิลิปปินส์ (อันดับ 70 จากเดิม 96) เวียดนาม (อันดับ 82 จากเดิม 85) ส.ป.ลาว (อันดับ 83 จากเดิม 90) และเมียนมาร์ (อันดับ 129 จากเดิม 134) มีอันดับคุณภาพของการจัดการศึกษาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ดีขึ้น

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง 5 ประเทศ พบว่า มีเพียงมาเลเซีย (อันดับ 16 จากเดิม 27) ที่มีอันดับคุณภาพของการจัดการศึกษาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เพิ่มสูงขึ้น โดยติมอร์-เลสเต (อันดับ 141) มีอันดับคงที่ ส่วนอีก 3 ประเทศ ได้แก่ จีน (อันดับ 36 จากเดิม 35) จีน (อันดับ 56 จากเดิม 48) และประเทศไทย (อันดับ 81 จากเดิม 80) มีอันดับคุณภาพของการจัดการศึกษาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ลดลง

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง 7 ประเทศ พบว่า มี 3 ประเทศที่มีอันดับคุณภาพของการจัดการศึกษาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เพิ่มสูงขึ้น ได้แก่ ฮองกง (อันดับ 9 จากเดิม 10) ญี่ปุ่น (อันดับ 21 จากเดิม 34) และสาธารณรัฐเกาหลี (อันดับ 34 จากเดิม 64) มี 2 ประเทศ อยู่ในอันดับเดิมคงที่ ได้แก่ สิงคโปร์ (อันดับ 1) และนิวซีแลนด์ (อันดับ 12) ส่วนอีก 2 ประเทศ ได้แก่ จีน-ไต้หวัน (อันดับ 14 จากเดิม 11) และออสเตรเลีย (อันดับ 38 จากเดิม 37) มีอันดับคุณภาพของการจัดการศึกษาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ตกลง

เปรียบเทียบคะแนนและอันดับของตัวชี้วัดการจัดการศึกษาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

ประเทศที่มีคะแนนเพิ่ม อันดับดีขึ้น จำนวน 6 ประเทศ ได้แก่ มองโกเลีย อันดับ 46 (4.5) จากอันดับ 68 (4.1) ฟิลิปปินส์ อันดับ 70 (4.1) จากอันดับ 96 (3.7) ส.ป.ลาว อันดับ 83 (3.9) จากอันดับ 90 (3.8) มาเลเซีย อันดับ 16 (5.2) จากอันดับ 27 (4.9) ญี่ปุ่น อันดับ 21 (5.1) จากอันดับ 34 (4.7) และสาธารณรัฐเกาหลี อันดับ 34 (4.7) จากอันดับ 64 (3.8)

ประเทศที่มีคะแนนลดลงและมีอันดับตกลง 6 ประเทศ ได้แก่ อินเดีย อันดับ 67 (4.2) จากอันดับ 32 (4.7) กัมพูชา อันดับ 111 (3.2) จากอันดับ 102 (3.5) อินโดนีเซีย อันดับ 36 (4.6) จากอันดับ 35 (4.7) จีน อันดับ 56 (4.3) จากอันดับ 48 (4.4) ประเทศไทย อันดับ 81 (3.9) จากอันดับ 80 (4.0) และจีน-ไต้หวัน อันดับ 14 (5.3) จากอันดับ 11 (5.4)

ประเทศที่มีคะแนนคงที่แต่อันดับดีขึ้น มี 2 ประเทศ ได้แก่ เวียดนาม อันดับ 82 (3.9) จากอันดับ 85 (3.9) และเมียนมาร์ อันดับ 129 (2.7) จากอันดับ 134 (2.7)

2013-2014		คุณภาพการจัดการศึกษา		2014-2015	
คะแนน	อันดับ	คณิต-วิทย์	อันดับ	คะแนน	อันดับ
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น					
4.1	68	Mongolia	46	4.5	
4.7	32	India	↓ 67	4.2	
3.7	96	Philippines	70	4.1	
3.9	85	Vietnam	82	3.9	
3.8	90	LAO PDR	83	3.9	
3.5	102	Cambodia	↓ 111	3.2	
2.7	134	Myanmar	129	2.7	
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง					
4.9	27	Malaysia	16	5.2	
4.7	35	Indonesia	↓ 36	4.6	
4.4	48	China	↓ 56	4.3	
4	80	Thailand	↓ 81	3.9	
2.3	141	Timor-Leste	141	2.1	
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง					
6.3	1	Singapore	1	6.3	
5.5	10	Hong Kong SAR	9	5.4	
5.4	12	New Zealand	12	5.3	
5.4	11	Taiwan, China	↓ 14	5.3	
4.7	34	Japan	21	5.1	
3.8	64	Korea, Rep.	34	4.7	
4.6	37	Australia	↓ 38	4.6	
4.8	29	Brunei Darussalam	-	-	

7. ตัวชี้วัดคุณภาพของสถานศึกษาที่สอนการบริหารจัดการ

แผนภาพ 9 ตัวชี้วัดคุณภาพของสถานศึกษา ที่สอนการบริหารจัดการ

ตัวชี้วัดคุณภาพของสถานศึกษาที่สอนการบริหารจัดการนั้นประเทศที่มีอันดับดีที่สุด คือ สิงคโปร์ อยู่ในอันดับที่ 6 โดยมีคะแนน 5.8 เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว (5.7) 0.1 ส่วนประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงของอันดับดีขึ้นมากที่สุด คือ ญี่ปุ่น ซึ่งดีขึ้นถึง 14 อันดับ จากอันดับที่ 86 (4.0) ในปีที่แล้ว เป็นอันดับที่ 72 (4.2) ในขณะที่ประเทศไทย มีอันดับตกลงมากที่สุดถึง 28 อันดับ คืออยู่ในอันดับที่ 81 (4.1) จากอันดับ 53 (4.5) ในปีที่แล้ว ด้วยคะแนนตกลง 0.4 คะแนน

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มประเทศ ดังแผนภาพ 9 ดังนี้

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น 9 ประเทศ พบว่า มี 4 ประเทศ ได้แก่ มองโกเลีย (อันดับ 132 จากเดิม 136) ส.ป.ลาว (อันดับ 79 จากเดิม 82) เวียดนาม (อันดับ 119 จากเดิม 125) และเมียนมาร์ (อันดับ 139 จากเดิม 141) ที่มีอันดับคุณภาพของสถานศึกษาที่สอนการบริหารจัดการดีขึ้น ในขณะที่ อีก 3 ประเทศ ได้แก่ ฟิลิปปินส์ (อันดับ 40 จากเดิม 39) อินเดีย (อันดับ 56 จากเดิม 30) และกัมพูชา (อันดับ 123 จากเดิม 108) มีอันดับคุณภาพของสถานศึกษาที่สอนการบริหารจัดการตกลง

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง 5 ประเทศ พบว่า มี 3 ประเทศ ที่มีอันดับคุณภาพของสถานศึกษาที่สอนการบริหารจัดการดีขึ้น ได้แก่ มาเลเซีย (อันดับ 25 จากเดิม 35) อินโดนีเซีย (อันดับ 49 จากเดิม 58) และติมอร์-เลสเต (อันดับ 143 จากเดิม 147) ส่วนประเทศ ที่มีอันดับคุณภาพของสถานศึกษาที่สอนการบริหารจัดการตกลง 2 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย (อันดับ 81 จากเดิม 53) และจีน (อันดับ 85 จากเดิม 83)

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง 7 ประเทศ พบว่า มี 3 ประเทศที่มีอันดับคุณภาพของสถานศึกษาที่สอนการบริหารจัดการดีขึ้น ได้แก่ นิวซีแลนด์ (อันดับ 22 จากเดิม 24) ออสเตรเลีย (อันดับ 27 จากเดิม 29) และญี่ปุ่น (อันดับ 72 จากเดิม 86) โดยมี 2 ประเทศ ได้แก่ สิงคโปร์ (อันดับ 6) และฮ่องกง (อันดับ 14) ที่มีอันดับคงที่ ในขณะที่มีจีน-ไต้หวัน (อันดับ 36 จากเดิม 32) และสาธารณรัฐเกาหลี (อันดับ 73 จากเดิม 56) ที่มีอันดับคุณภาพของสถานศึกษาที่สอนการบริหารจัดการตกลง

2013-2014	คุณภาพของสถานศึกษา	2014-2015		
คะแนน	อันดับ	ที่สอนการบริหารจัดการ	อันดับ	คะแนน
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น				
4.7	39	Philippines	40	4.7
5	30	India	56	4.4
4.1	82	LAO PDR	79	4.1
3.3	125	Vietnam	119	3.4
3.7	108	Cambodia	123	3.3
2.9	136	Mongolia	132	2.9
2.7	141	Myanmar	139	2.6
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง				
4.9	35	Malaysia	25	5.1
4.4	58	Indonesia	49	4.6
4.5	53	Thailand	81	4.1
4.1	83	China	85	3.9
2.2	147	Timor-Leste	143	2.1
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง				
5.7	6	Singapore	6	5.8
5.4	14	Hong Kong SAR	14	5.4
5.2	24	New Zealand	22	5.2
5.1	29	Australia	27	5.1
4.9	32	Taiwan, China	36	4.8
4	86	Japan	72	4.2
4.5	56	Korea, Rep.	73	4.2
4.5	52	Brunei Darussalam	-	-

เปรียบเทียบคะแนนและอันดับของตัวชี้วัดคุณภาพของสถานศึกษาที่สอนการบริหารจัดการ

ประเทศที่มีคะแนนเพิ่ม และอันดับดีขึ้น จำนวน 4 ประเทศ ได้แก่ เวียดนาม อันดับ 119 (3.4) จากอันดับ 125 (3.3) มาเลเซีย อันดับ 25 (5.1) จากอันดับ 35 (4.9) อินโดนีเซีย อันดับ 49 (4.6) จากอันดับ 58 (4.4) และญี่ปุ่น อันดับ 72 (4.2) จากอันดับ 86 (4.0)

ประเทศที่มีคะแนนตกลง และมีอันดับตกลง 6 ประเทศ ได้แก่ อินเดีย อันดับ 56 (4.4) จากอันดับ 30 (5.0) กัมพูชา อันดับ 123 (3.3) จากอันดับ 108 (3.7) ประเทศไทย อันดับ 81 (4.1) จากอันดับ 53 (4.5) จีน อันดับ 85 (3.9) จากอันดับ 83 (4.1) จีน-ไต้หวัน อันดับ 36 (4.8) จากอันดับ 32 (4.9) และสาธารณรัฐเกาหลี อันดับ 73 (4.2) จากอันดับ 56 (4.5)

ในขณะที่ประเทศที่มีคะแนนคงที่ แต่อันดับดีขึ้น ได้แก่ มองโกเลีย อันดับ 132 (2.9) จากอันดับ 136 (2.9) ส.ป.ลาว อันดับ 79 (4.1) จากอันดับ 82 (4.1) นิวซีแลนด์ อันดับ 22 (5.2) จากอันดับ 24 (5.2) และออสเตรเลีย อันดับ 27 (5.1) จากอันดับ 29 (5.1)

และประเทศที่มีคะแนนตกลง แต่มีอันดับดีขึ้น 2 ประเทศ ได้แก่ เมียนมาร์ อันดับ 139 (2.6) จากอันดับ 141 (2.7) และติมอร์-เลสเต อันดับ 143 (2.1) จากอันดับ 147 (2.2) และติมอร์-เลสเต อันดับ 143 (2.1) จากอันดับ 147 (2.2) และไนท์ทางองเดียวกับ

8. ตัวชี้วัดการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา

สิงคโปร์ มีอันดับดีที่สุดในกลุ่ม อยู่ในอันดับที่ 6 (6.4) จากอันดับ 4 (6.3) แม้ว่าจะมีคะแนนเพิ่มขึ้น 0.1 คะแนน แต่มีอันดับตกลง 2 อันดับ ส่วนประเทศที่มีการเพิ่มอันดับดีขึ้นมากที่สุดคือ มองโกเลีย (อยู่ในอันดับ 62 จากอันดับ 83 ดีขึ้น ถึง 21 อันดับ) ในขณะที่กัมพูชา ตกอันดับลงมากที่สุดถึง 11 อันดับ จากอันดับ 89 เป็นอันดับ 100 ในปีนี้ และประเทศไทย มีอันดับดีขึ้น 4 อันดับ จากอันดับที่ 65 (4.4) ในปีที่แล้วเป็นอันดับที่ 61 (4.6) ในปีนี้

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มประเทศ ดังแผนภาพ 10 ดังนี้

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น 7 ประเทศ พบว่า มี 3 ประเทศ ได้แก่ มองโกเลีย (อันดับ 62 จากเดิม 83) ฟิลิปปินส์ (อันดับ 66 จากเดิม 74) และเมียนมาร์ (อันดับ 137 จากเดิม 139) ที่มีอันดับการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาดีขึ้น ในขณะที่ อีก 4 ประเทศ ได้แก่ เวียดนาม (อันดับ 47 จากเดิม 41) อินเดีย (อันดับ 87 จากเดิม 77) ส.ป.ลาว (อันดับ 88 จากเดิม 87) และกัมพูชา (อันดับ 100 จากเดิม 89) มีอันดับการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาตกลง

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง 5 ประเทศ พบว่า เกือบทุกประเทศ (4 ประเทศ) ได้แก่ มาเลเซีย (อันดับ 34 จากเดิม 36) อินโดนีเซีย (อันดับ 48 จากเดิม 50) ประเทศไทย (อันดับ 61 จากเดิม 65) และติมอร์-เลสเต (อันดับ 130 จากเดิม 137) มีอันดับการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาดีขึ้น มีเพียงจีน (อันดับ 38 จากเดิม 35) ประเทศเดียวที่มีอันดับการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาตกลง

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง 7 ประเทศ พบว่า มี 3 ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐเกาหลี (อันดับ 10 จากเดิม 13) ออสเตรเลีย (อันดับ 11 จากเดิม 17) และนิวซีแลนด์ (อันดับ 19 จากเดิม 28) ที่มีอันดับการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาดีขึ้น และมี 1 ประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น (อันดับ 37) ที่มีอันดับคงที่ ในขณะที่อีก 3 ประเทศ ได้แก่ สิงคโปร์ (อันดับ 6 จากเดิม 4) จีน-ไต้หวัน (อันดับ 12 จากเดิม 7) และฮ่องกง (อันดับ 16 จากเดิม 14) มีอันดับการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาตกลง

แผนภาพ 10 ตัวชี้วัดการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา

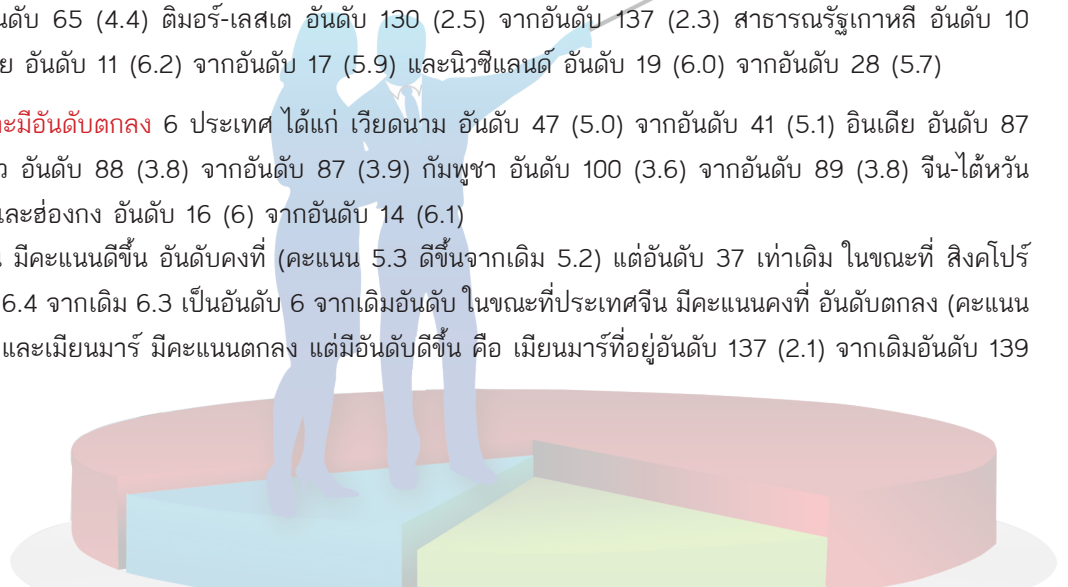
2013-2014		การเข้าถึงการใช้		2014- 2015	
คะแนน	อันดับ	อินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา	อันดับ	คะแนน	
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น					
5.1	41	Vietnam	↓ 47	5.0	
3.9	83	Mongolia		62	4.6
4.2	74	Philippines		66	4.3
4.1	77	India	↓ 87	3.8	
3.9	87	LAO PDR	↓ 88	3.8	
3.8	89	Cambodia	↓ 100	3.6	
2.2	139	Myanmar		137	2.1
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง					
5.2	36	Malaysia		34	5.4
5.3	35	China		38	5.3
4.8	50	Indonesia		48	4.9
4.4	65	Thailand		61	4.6
2.3	137	Timor-Leste		130	2.5
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง					
6.3	4	Singapore	↓ 6	6.4	
6.1	13	Korea, Rep.		10	6.2
5.9	17	Australia		11	6.2
6.2	7	Taiwan, China	↓ 12	6.1	
6.1	14	Hong Kong SAR	↓ 16	6	
5.7	28	New Zealand		19	6
5.2	37	Japan		37	5.3
5.5	32	Brunei Darussalam	-	-	

เปรียบเทียบคะแนนและอันดับของตัวชี้วัดการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา

ประเทศที่มีคะแนนเพิ่ม และอันดับดีขึ้น จำนวน 9 ประเทศ ได้แก่ มองโกเลีย อันดับ 62 (4.6) จากอันดับ 83 (3.9) ฟิลิปปินส์ อันดับ 66 (4.3) จากอันดับ 74 (4.2) มาเลเซีย อันดับ 34 (5.4) จากอันดับ 36 (5.2) อินโดนีเซีย อันดับ 48 (4.9) จากอันดับ 50 (4.8) ประเทศไทย อันดับ 61 (4.6) จากอันดับ 65 (4.4) ติมอร์-เลสเต อันดับ 130 (2.5) จากอันดับ 137 (2.3) สาธารณรัฐเกาหลี อันดับ 10 (6.2) จากอันดับ 13 (6.1) ออสเตรเลีย อันดับ 11 (6.2) จากอันดับ 17 (5.9) และนิวซีแลนด์ อันดับ 19 (6.0) จากอันดับ 28 (5.7)

ประเทศที่มีคะแนนตกลง และมีอันดับตกลง 6 ประเทศ ได้แก่ เวียดนาม อันดับ 47 (5.0) จากอันดับ 41 (5.1) อินเดีย อันดับ 87 (3.8) จากอันดับ 77 (4.1) ส.ป.ลาว อันดับ 88 (3.8) จากอันดับ 87 (3.9) กัมพูชา อันดับ 100 (3.6) จากอันดับ 89 (3.8) จีน-ไต้หวัน อันดับ 12 (6.1) จากอันดับ 7 (6.2) และฮ่องกง อันดับ 16 (6) จากอันดับ 14 (6.1)

ส่วนประเทศอื่น ได้แก่ ญี่ปุ่น มีคะแนนดีขึ้น อันดับคงที่ (คะแนน 5.3 ดีขึ้นจากเดิม 5.2) แต่อันดับ 37 เท่าเดิม ในขณะที่ สิงคโปร์ มีคะแนนดีขึ้นแต่อันดับตกลง (คะแนน 6.4 จากเดิม 6.3 เป็นอันดับ 6 จากเดิมอันดับ ในขณะที่ประเทศจีน มีคะแนนคงที่ อันดับตกลง (คะแนน 5.3 อยู่อันดับ 38 ตกจากอันดับ 35) และเมียนมาร์ มีคะแนนตกลง แต่มีอันดับดีขึ้น คือ เมียนมาร์ที่อยู่อันดับ 137 (2.1) จากเดิมอันดับ 139 (2.2)

9. ตัวชี้วัดการจัดให้มีการวิจัยและบริการฝึกอบรมที่ใช้ประโยชน์ได้

แผนภาพ 11 ตัวชี้วัดการจัดให้มีการวิจัยและบริการฝึกอบรมที่ใช้ประโยชน์ได้

ประเทศที่มีอันดับดีที่สุดในตัวชี้วัดนี้ คือ ญี่ปุ่น อันดับที่ 9 (5.6) จากอันดับ 12 (5.5) ในปีที่แล้ว มองโกเลีย มีอันดับดีขึ้นห่างจากอันดับเดิมถึง 8 อันดับ กล่าวคือ อันดับ 145 เปลี่ยนมาอยู่ที่ อันดับ 137 (2.8) ในขณะที่ อินเดีย มีอันดับลงมากที่สุด อยู่ที่ 64 (จากอันดับ 47) และประเทศไทยมีอันดับตกลงเช่นกัน อันดับ 69 (4.2) จากอันดับที่ 64 (4.3) ในปีที่แล้ว

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มประเทศ ดังแผนภาพ 11 ดังนี้

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น พบว่า 5 ประเทศ ได้แก่ ฟิlippินส์ (อันดับ 49 จากเดิม 51) ส.ป.ป.ลาว (อันดับ 83 จากเดิม 88) เวียดนาม (อันดับ 118 จากเดิม 125) เมียนมาร์ (อันดับ 135 จากเดิม 140) และมองโกเลีย ดีขึ้น (อันดับ 137 จากเดิม 145) และมีเพียง 2 ประเทศ ได้แก่ อินเดีย (อันดับ 64 จากเดิม 47) และกัมพูชา (อันดับ 104 จากเดิม 90) ที่มีอันดับตกลง

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง พบว่า มี 2 ประเทศที่อันดับดีขึ้น ได้แก่ มาเลเซีย (อันดับ 13 จากเดิม 20) และจีน (อันดับ 58 จากเดิม 62) ในขณะที่ติมอร์-เลสเต (อันดับ 141) มีอันดับคงที่ ส่วนอินโดนีเซีย (อันดับ 50 จากเดิม 48) และประเทศไทย (อันดับ 69 จากเดิม 64) มีอันดับตกลง

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง 7 ประเทศ พบว่า มี 4 ประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น (อันดับ 9 จากเดิม 12) สิงคโปร์ (อันดับ 12 จากเดิม 14) จีนไต้หวัน (อันดับ 14 จากเดิม 16) และนิวซีแลนด์ (อันดับ 26 จากเดิม 28) ที่มีอันดับดีขึ้น ส่วนประเทศออสเตรเลีย (อันดับ 23) มีอันดับคงที่ และอีก 2 ประเทศ ได้แก่ ฮองกง (อันดับ 16 จากเดิม 7) และสาธารณรัฐเกาหลี (อันดับ 36 จากเดิม 31) มีอันดับตกลง

2013-2014		การจัดให้มีการวิจัยและบริการ	2014-2015	
คะแนน	อันดับ	ฝึกอบรมที่ใช้ประโยชน์ได้	อันดับ	คะแนน
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น				
4.4	51	Philippines	49	4.4
4.5	47	India	64	4.2
3.9	88	LAO PDR	83	3.9
3.9	90	Cambodia	104	3.6
3.3	125	Vietnam	118	3.3
2.9	140	Myanmar	135	2.9
2.7	145	Mongolia	137	2.8
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง				
5.3	20	Malaysia	13	5.4
4.5	48	Indonesia	50	4.4
4.4	62	China	58	4.4
4.3	64	Thailand	69	4.2
2.8	141	Timor-Leste	141	2.7
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง				
5.5	12	Japan	9	5.6
5.4	14	Singapore	12	5.5
5.4	16	Taiwan, China	14	5.4
5.8	7	Hong Kong SAR	16	5.4
5.1	23	Australia	23	5.2
4.9	28	New Zealand	26	4.9
4.8	31	Korea, Rep.	36	4.7
3.9	87	Brunei Darussalam	-	-

เปรียบเทียบคะแนนและอันดับของตัวชี้วัดการจัดให้มีการวิจัยและบริการฝึกอบรมที่ใช้ประโยชน์ได้

ประเทศที่มีคะแนนเพิ่ม และอันดับดีขึ้น จำนวน 4 ประเทศ ได้แก่ มองโกเลีย อันดับ 137 (2.8) จากอันดับ 145 (2.7) มาเลเซีย อันดับ 13 (5.4) จากอันดับ 20 (5.3) ญี่ปุ่น อันดับ 9 (5.6) จากอันดับ 12 (5.5) และสิงคโปร์ อันดับ 12 (5.5) จากอันดับ 14 (5.4)

ประเทศที่มีคะแนนคงที่ อันดับดีขึ้น 7 ประเทศ ได้แก่ ฟิlippินส์ อันดับ 49 (4.4) จากอันดับ 51 (4.4) ส.ป.ป.ลาว อันดับ 83 (3.9) จากอันดับ 88 (3.9) เวียดนาม อันดับ 118 (3.3) จากอันดับ 125 (3.3) เมียนมาร์ อันดับ 135 (2.9) จากอันดับ 140 (2.9) จีน อันดับ 58 (4.4) จากอันดับ 62 (4.4) และนิวซีแลนด์ อันดับ 26 (4.9) จากอันดับ 28 (4.9)

ประเทศที่มีคะแนนตกลง และมีอันดับตกลง 6 ประเทศ ได้แก่ อินเดีย อันดับ 64 (4.2) จากอันดับ 47 (4.5) กัมพูชา อันดับ 104 (3.6) จากอันดับ 90 (3.9) อินโดนีเซีย อันดับ 50 (4.4) จากอันดับ 48 (4.5) ประเทศไทย อันดับ 69 (4.2) จากอันดับ 64 (4.3) ฮองกง อันดับ 16 (5.4) จากอันดับ 7 (5.8) และสาธารณรัฐเกาหลี อันดับ 36 (4.7) จากอันดับ 31 (4.8)

ส่วนประเทศที่มีคะแนนตกลง แต่มีอันดับคงที่ 1 ประเทศ ได้แก่ ติมอร์-เลสเต อันดับ 141 (2.7) จากอันดับ 141 (2.8) และมีคะแนนดีขึ้น อันดับคงที่ 1 ประเทศออสเตรเลีย อันดับ 23 (5.2) จากอันดับ 23 (5.1) 3)

10 ตัวชี้วัดขอบเขตการฝึกอบรม

ญี่ปุ่น มีตัวชี้วัดขอบเขตการฝึกอบรมนี้อยู่อันดับดีที่สุดคือ อันดับที่ 2 (5.4) จากอันดับ 4 (5.3) ในปีที่แล้ว ในทางกลับกัน เมียนมาร์ มีอันดับต่ำสุดในกลุ่ม อยู่ในอันดับ 136 (3.0) มีอันดับตกลงจากอันดับ 132 (3.2) ส่วนประเทศที่มีอันดับดีขึ้นห่างจากอันดับมากที่สุดคือ ประเทศไทย อันดับ 37 (4.4) จากเดิม 50 (4.2) และเวียดนาม อันดับ 85 (3.9) จากเดิม 98 (3.7) โดยทั้ง 2 ประเทศมีคะแนนดีขึ้น 0.2 คะแนนเช่นเดียวกัน ในขณะที่อินเดียเป็นประเทศ

ที่มีอันดับตกลงมากที่สุด โดยมีอันดับตกลงถึง 24 อันดับ คืออยู่ในอันดับที่ 77 (3.9) จากอันดับ 53 (4.2) ในปีที่แล้ว ด้วยคะแนนตกลง 0.3 คะแนน

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มประเทศ ดังแผนภาพ 12 ดังนี้

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น อันดับดีขึ้น เพียง 3 ประเทศ ได้แก่ ส.ป.ป.ลาว (อันดับ 45 จากเดิม 55) เวียดนาม (อันดับ 85 จากเดิม 98) และเมียนมาร์ (อันดับ 138 จากเดิม 146) และมี 2 ประเทศมีอันดับคงที่ ได้แก่ ฟิlippินส์ (อันดับ 27) และมองโกเลีย (อันดับ 73) ในขณะที่อินเดีย (อันดับ 77 จากเดิม 53) และกัมพูชา (อันดับ 82 จากเดิม 66) มีอันดับตกลง

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง อันดับดีขึ้น เกือบทุกประเทศ (4 ประเทศ) ได้แก่ มาเลเซีย (อันดับ 4 จากเดิม 11) อินโดนีเซีย (อันดับ 24 จากเดิม 25) ประเทศไทย (อันดับ 37 จากเดิม 50) และจีน (อันดับ 46 จากเดิม 48) มีเพียงติมอร์-เลสเต (อันดับ 136 จากเดิม 132) ประเทศเดียวที่มีอันดับตัวชี้วัดนี้ตกลง

กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง เกือบทุกประเทศ (5 ประเทศ) ได้แก่ สิงคโปร์ (อันดับ 7 จากเดิม 6) นิวซีแลนด์ (อันดับ 17 จากเดิม 15) ฮังการี (อันดับ 26 จากเดิม 21) จีน-ไต้หวัน (อันดับ 41 จากเดิม 31) และสาธารณรัฐเกาหลี (อันดับ 53 จากเดิม 51) ล้วนแต่มีอันดับขอบเขตการฝึกอบรมตกลง มีเพียงออสเตรเลีย (อันดับ 30) ที่มีอันดับคงที่ และญี่ปุ่น (อันดับ 2 จากเดิม 4) มีอันดับดีขึ้น

หากเปรียบเทียบคะแนนและอันดับของตัวชี้วัดขอบเขตการฝึกอบรม

ประเทศที่มีคะแนนเพิ่ม อันดับดีขึ้น จำนวน 7 ประเทศ ได้แก่ ส.ป.ป.ลาว อันดับ 45 (4.3) จากอันดับ 55 (4.2) เวียดนาม อันดับ 85 (3.9) จากอันดับ 98 (3.7) เมียนมาร์ อันดับ 138 (2.9) จากอันดับ 146 (2.6) มาเลเซีย อันดับ 4 (5.3) จากอันดับ 11 (5.1) อินโดนีเซีย อันดับ 24 (4.7) จากอันดับ 25 (4.6) ประเทศไทย อันดับ 37 (4.4) จากอันดับ 50 (4.2) และญี่ปุ่น อันดับ 2 (5.4) จากอันดับ 4 (5.3) ในขณะที่ สิงคโปร์ มีคะแนนดีขึ้น แต่อันดับตกลง คือ ได้ อันดับ 7 (5.3) จากปีก่อนอันดับ 6 (5.2)

ประเทศที่มีคะแนนคงที่ อันดับดีขึ้น คือ จีน อันดับ 46 (4.3) จากอันดับ 48 (4.3) 4 ประเทศที่มีคะแนนคงที่ อันดับคงที่ ได้แก่ ฟิลิปปินส์ อันดับ 27 ด้วยคะแนน 4.6 มองโกเลีย อันดับ 73 คะแนน 4.6 และออสเตรเลีย อันดับ 30 ด้วย 4.5 คะแนนเช่นเดียวกับปีที่แล้ว

ส่วนประเทศที่มีคะแนนตกลง และมีอันดับตกลง 6 ประเทศ ได้แก่ อินเดีย อันดับ 77 (3.9) จากอันดับ 53 (4.2) กัมพูชา อันดับ 82 (3.9) จากอันดับ 66 (4.0) ติมอร์-เลสเต อันดับ 136 (3.0) จากอันดับ 132 (3.2) นิวซีแลนด์ อันดับ 17 (4.9) จากอันดับ 15 (5.0) ฮังการี อันดับ 26 (4.6) จากอันดับ 21 (4.7) และจีน-ไต้หวัน อันดับ 41 (4.4) จากอันดับ 31 (4.5)

2013-2014		ขอบเขตของ	2014-2015	
คะแนน	อันดับ	การฝึกอบรม	อันดับ	คะแนน
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับต้น				
4.6	27	Philippines	27	4.6
4.2	55	LAO PDR	45	4.3
4	73	Mongolia	73	4.0
4.2	53	India	77	3.9
4	66	Cambodia	82	3.9
3.7	98	Vietnam	85	3.9
2.6	146	Myanmar	138	2.9
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับกลาง				
5.1	11	Malaysia	4	5.3
4.6	25	Indonesia	24	4.7
4.2	50	Thailand	37	4.4
4.3	48	China	46	4.3
3.2	132	Timor-Leste	136	3.0
กลุ่มประเทศพัฒนาระดับสูง				
5.3	4	Japan	2	5.4
5.2	6	Singapore	7	5.3
5.0	15	New Zealand	17	4.9
4.7	21	Hong Kong SAR	26	4.6
4.5	30	Australia	30	4.5
4.5	31	Taiwan, China	41	4.4
4.2	51	Korea, Rep.	53	4.2
4.6	26	Brunei Darussalam	-	-

สรุป ภาพรวม WEF ปี 2014-2015 ประเทศไทย มีผลอันดับของตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับการศึกษา 10 ตัวชี้วัด โดยมีตัวชี้วัดที่อันดับดีขึ้น 5 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย อัตราการเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาสุทธิ (Primary Education Enrollment, net %) อัตราการเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษา (Secondary Education Enrollment, gross %) อัตราการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา (Tertiary Education Enrollment, gross %) การเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา (Internet Access in Schools) และการจัดให้มีการวิจัยและบริการฝึกอบรมที่ใช้ประโยชน์ได้ (Availability of Research and Training Services) ซึ่งสังเกตได้ว่าเป็นตัวชี้วัด

ที่ได้จากค่าสถิติ (Hard Data) 3 ตัวชี้วัด และเป็นคะแนนความสามารถในการแข่งขันที่ได้จากการสำรวจ (survey) ความพึงพอใจจากภาคธุรกิจเพียง 2 ตัวชี้วัด โดยตัวชี้วัดที่มีอันดับดีขึ้นมากที่สุดคืออัตราการเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาสุทธิ มีอันดับดีขึ้นถึง 43 อันดับ จากอันดับที่ 101 (89.7%) ในปี 2013-2014 เป็นอันดับที่ 58 (95.6%) ในปี 2014 - 2015 ในขณะที่ประเทศไทยมีอันดับตกลงใน 5 ตัวชี้วัดที่เหลือ ได้แก่ คุณภาพการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา (Quality of Primary Education) คุณภาพของระบบการศึกษา (Quality of the Education System) คุณภาพของการจัดการศึกษาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (Quality of Math and Science Education) คุณภาพของสถานศึกษาที่สอนการบริหารจัดการ (Quality of Management Schools) และขอบเขตการฝึกอบรม (Extent of Staff Training) ซึ่งได้จากการสำรวจ (survey) ความพึงพอใจจากภาคธุรกิจทั้งหมด โดยผลการจัดอันดับของประเทศไทยที่ตกลงมากที่สุดได้แก่ตัวชี้วัดด้านคุณภาพของสถานศึกษาที่สอนการบริหารจัดการ ซึ่งเคยอยู่ในอันดับที่ 53 (4.5 คะแนน) ในปี 2013-2014 เป็นอันดับที่ 81 (4.1) ในปี 2014 - 2015 มีอันดับตกลงถึง 23 อันดับ

มองสถิติ
และตัวชี้วัด
ทางการศึกษา

สนใจสามารถดาวน์โหลดเอกสารอิเล็กทรอนิกส์
ได้ที่ www.onec.go.th

สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

99/20 ถนนสุขุมวิท เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทร. 0 2668 7123 ต่อ 1319, 1343, 1323

โทรสาร. 0 2243 0085

website : www.onec.go.th